

F. t. l. om styrelsen af statens hospitalsvæsen for sindslidende.

Til § 3.

Siden 1921-lovens ikrafttræden er der ved lov nr. 118 af 13. april 1938 om sindssyge personers hospitalsophold, som denne blandt andet er ændret ved lov nr. 175 af 11. juni 1954, jfr. retsplejelovens kapitel 43 a, åbnet mulighed for rekurs til justitsministeriet i sager om nægtelse af udskrivning af patienter samt for domstolsprøvelse af spørgsmål om lovligheden af tvangsindlæggelser og tilbageholdelser.

Endvidere må nævnes, at personer, der underkastes frihedsberøvelse uden for strafferetsplejen, for så vidt frihedsberøvelsen ikke har hjemmel i lovgivningen om udlændinge, er undergivet et af folketinget i henhold til § 71, stk. 7, i grundloven af 5. juni 1953 valgt tilsyn, hvortil de pågældende har adgang til at rette henvendelse.

Endelig kan klage over de ved hospitalerne ansatte nu i det ved lov nr. 203 af 11. juni 1954 almindeligt fastsatte omfang indgives også til folketingets ombudsmand, der eventuelt enten i henhold til § 4, stk. 2, i den for embedet gældende instruks af 22. marts 1956 henviser sagen til det af folketinget nedsatte særlige tilsyn eller efter praksis i visse tilfælde oversender sagen til udtalelse eller behandling ved direktoratets foranstaltning.

De i det foregående nævnte bestemmelser om klagebehandling har imidlertid på ingen måde overflødiggjort den i § 3 i loven af 6. maj 1921 givne bestemmelse om direktoratets virksomhed ved undersøgelsen og afgørelsen af klager over forholdene på statshospitalerne til behandling af sindslidende. Direktoratet modtager således klager blandt andet vedrørende patientbehandlingen i videre forstand samt vedrørende visse forhold af administrativ karakter. Den i paragraffens foreslåede bestemmelse sigter navnlig til klager over forhold af den lige nævnte art.

Til § 4.

Bestemmelsen, der fastsætter regler om tilsynsrådet og dets virksomhed, herunder ved behandlingen af klager, træder i stedet for § 7 i loven af 6. maj 1921.

Forslagets *stk. 1* svarer i realiteten til de hidtidige bestemmelser om tilsynsrådets opgaver, men i konsekvens af den foreslåede ændring af reglerne om sammensætningen henlægges den formelle nedsettelse af rådet til indenrigsministeren.

Efter forslagets *stk. 2* kommer tilsynsrådet til at bestå af en repræsentant for hvert af de i finansudvalget repræsenterede partier, for tiden 5, samt

en repræsentant for sundhedsstyrelsen. For at understøtte rådets funktion som tilsynsorgan udgår derimod de nuværende 2 repræsentanter for centralstyrelsen, nemlig direktøren og en tjenestemand under justitsministeriet, nu indenrigsministeriet. Dog skal direktøren eller en af direktoratets tjenestemænd som stedfortræder for denne ifølge *stk. 3* altid deltage i rådets møder, hvor vedkommende afgiver beretning og fremkommer med de af rådet ønskede redegørelser på samme måde som hidtil.

Den foreslåede form for valg af den politiske repræsentation er afvigende fra den nu foreskrevne, men er skønnet at være den mest hensigtsmæssige og er i øvrigt stemmende med praksis på en række andre områder.

Rådets funktionsperiode foreslås som hidtil fastsat til 4 år, hvorved det forudsættes, at der ved ekstraordinær afgang i løbet af en periode kan finde nybeskikkelse sted for den resterende del af perioden, samt at der da tillige er mulighed for at tage hensyn til ændringer i partirepræsentationen i finansudvalget.

Om bestemmelsen i *stk. 3* finder man alene anledning til at bemærke, at det som hidtil forudsættes, at formanden også bør indkalde rådet, når han opfordres dertil af et eller flere medlemmer eller efter omstændighederne af direktoratet.

Man har ikke fundet anledning til at optage regler om udbetaling af mødediæter m. v. eller om eventuel honorering, idet fornødne bestemmelser herom indeholdes i § 104 i lov nr. 154 af 7. juni 1958 om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd.

Til § 5.

Ved denne paragraf bemyndiges indenrigsministeren til at fastsætte de fornødne bestemmelser om hospitalsadministrationens ordning.

Herhenhørende bestemmelser er hidtil fastsat administrativt, og de gældende bestemmelser om disse forhold findes i indenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 229 af 9. september 1957 med senere ændringer om statens sindssygehospitaler, herunder om indlæggelse af patienter samt om takster m. v. (Fællesregulativ for statens sindssygehospitaler), hvorved bemærkes, at man vil ændre bekendtgørelsens titel til bekendtgørelse om statshospitalerne for sindslidende ved førstkommande revision af bekendtgørelsen.

§ 1, *stk. 3*, i lov nr. 77 af 14. marts 1934 om fastsættelse af betalingen for anbringelse af personer, der undergives særforplejning, indeholder hjemmel for indenrigsministeren til fastsættelse af taksterne for